

Social-Demokrat, kommer den overhovedet ikke den mindre bemidlede Del af Befolkningen for Øje. Overfor en saadan Udtalelse maa der nedlægges en ganske bestemt Protest, og det vil jeg derfor her ved gøre.

Hvad angaar det bestemte Tilfælde med Bortgivelsen af en Friplads, som det ærede Medlem fremdrog, ønsker jeg at udtale, at der er intet som helst at bebrejde Sorø Skoles Rektor i denne Sag. Her er Tale om en Elev, som var Duks i sin Klasse, og hvis Forsørgers Forhold det ærede Medlem ikke har givet anden Meddelelse om, end at vedkommende ikke forment at have Ret til at træde andre mulig mere værdige i Vejen ved at indsende Ansøgning om Friplads til Skolen. Det viser aldeles ikke andet om vedkommende, end at han har været en saare hensynsfuld og saare offervillig Person, og det udelukker aldeles ikke, at man fra Skolens Side kunde henlede Opmærksomheden paa, at der ikke var noget i Vejen for, at der kunde tildeles vedkommende Discipel en Friplads. Ganske særlig vilde der intet være til Hinder derfor, naar det viser sig, at Fripladsen i dette Tilfælde, som ogsaa oplyst af det ærede Medlem, søgtes af Folk, hvis økonomiske Stilling var væsentlig bedre. Kunde det ærede Medlem nu have oplyst, at der ved denne Lejlighed blandt Ansøgerne fandtes flere eller blot een, som maatte siges i enhver Henseende at være værdig og tillige økonomisk ringere stillet, men som ikke fik Friplads, kunde jeg forstaa, at der var Basis for Angreb, men i de Oplysninger, det ærede Medlem har fremsat, finder jeg intet som helst Grundlag for Udtalelser af saa stærk Art som dem, det ærede Medlem ved denne Lejlighed har tilladt sig.

Hvorvidt Fripladser skal bevares gennem et Skoleaar, antager jeg, at den højt-ærede Undervisningsminister vil give Oplysning om. Saa vidt mig bekendt har man altid i Ministeriet fulgt den Praksis, at der skal ret graverende Forhold til, for at en Friplads skal tages bort fra en Discipel. Det ligger bl. a. deri, at det at tage Fripladsen bort i mindre Grad er en Straf for Discipelen, det er i højere Grad en Straf for vedkommendes Forsørger, som, naar Fripladsen tages bort, gaar over i de betalendes Række. Og da vedkommende Discipel er sendt bort fra sit Hjem, og hans Opdragelse overlades til Skolen, synes det ved en Skole som Sorø Skole en ganske særlig Urimelighed, medmindre

særdeles tvingende Omstændigheder foreligger, midt i Skoleaaret at fratage en Discipel en Friplads, som en Gang er ham tildelt, fordi det viser sig, at han ikke under Skolens Paavirkning har kunnet udvide en Opførelse, som ikke gav Grund til Klage. Jeg maa derfor undre mig over, at det ærede Medlem paa et saa løst Grundlag som dette angriber den vedkommende Skole saa stærkt, som Tilfældet har været.

Jeg maa udtale, at jeg har været i god Tro, da jeg fremsatte mine Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 6. Under Forhandlingerne i Udvalget havde jeg det Indtryk, at man var enig i, at det netop var disse Omstændigheder, som der hidtil er taget Hensyn til ved Bortgivelsen af Fripladser, og at man kun ønskede at fæstne det i Loven for derigennem at fastslaa, at udenom de Rammer maatte man ikke komme. Naar det ærede Medlem altsaa for sit Vedkommende har haft et andet Syn paa Sagen, beklager jeg, at jeg i mine første Bemærkninger ikke har gjort opmærksom derpaa. Efter min Mening har det i hvert Tilfælde ikke i Udvalget været fremsat med en saadan Styrke, at der for mig har været Grund til paa det ærede Medlems Vegne at gøre opmærksom paa en Særstilling i denne Sag. Jeg føler mig overbevist om, at der ved den Lov, hvis Forslag her foreligger til Behandling, vil kunne ydes Befolkningen her i Danmark de gunstigst mulige Vilkaar, for at Børnene kan blive delagtige i den Undervisning, som den højere Skole byder. Jeg føler mig endvidere overbevist om, at de Ændringsforslag, som her foreligger, betyder Forbedringer, og derfor har jeg tilladt mig at indstille dem til Tingets Vedtagelse, og jeg skal slutte med at gentage denne Indstilling.

Nina Bang: Jeg gør Undskyldning for, at jeg har betegnet den ærede sidste Taler (Kragh) som Venstres Ordfører og ikke som Udvalgets Ordfører.

De Bemærkninger, som jeg har fremsat, finder det ærede Medlem at være for stærke eller at være stærke. Det ærede Medlem siger, at der er averteret i de Blade, man er vant til at avertere i. Ja, men hvorfor er man vant til at avertere i dem? Det er altsaa en gammel Uret, der er begaaet mod Arbejderklassen. Arbejderklassen læser kun „Social-Demokraten“, den faar kun gennem Avertissementerne der at vide, hvilke Chancer der tilbydes, og netop nu — jeg vil slet ikke tale om